

РЕШЕНИЕ

№ 1419

гр. Пловдив, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Величка П. Белева

Членове: Надежда Н. Дзивкова Рашкова
Виделина Ст. Куршумова
Стойчева

като разгледа докладваното от Надежда Н. Дзивкова Рашкова Въззивно гражданско дело № 20225300502849 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.435 от ГПК

Постъпила е жалба от Е. Н. А., в качеството ѝ на присъединен възискател по и.д. № 350/2018, по описа на ЧСИ К. П., с район на действие ПОС, против разпореждане за спиране на изпълнителното производство. Счита, че обжалваното действие е неправилно и незаконосъобразно, т.к. тя като присъединен възискател по делото не е давала съгласие и не е подавала молба за спиране на производството. Развива съображения, че за да бъде постановено спиране на изпълнителното производство по реда на чл.432, ал.1, т.2 от ГПК е необходимо искане или съгласие от всички възискатели по изпълнителното дело, като без значение е дали те са първоначалните или присъединени такива. Позовава се на принципа на равнопоставеност на всички възискатели. Моли съда да отмени обжалваното действие. Претендира разноски.

Взискателят по делото Н.И.Т. лимитид е подал писмени възражения, в които оспорва жалбата. Поддържа, че текстът на чл.432, ал.1, т.2 от ГПК се тълкува неправилно. Счита, че ако законодателят би имал намерението да постанови спиране на изпълнението да е възможно само по общо съгласие на всички възискатели – първоначални и присъединени, то би постановил изрично това. В същото време с сочения текст е дадено правомощие само на първоначалния възискател да поиска спиране на процеса. Черпи доводи и от обстоятелството, че макар за присъединения възискател да са прокламирани

същите права като първоначалния, е налице отграничаване с призоваванията и съобщенията, следователно не е налице пълно препокриване на правата им. Развива съображения, че първоначалния възискател или по-разширени права, доколкото той е инициирал процеса. Позицията се и на съдебна практика. Излага и съображения, че присъединения възискател има и собствен процес, който може да движи, респ. да получи удовлетворение на вземанията си. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира разноси. Прави възразение за прекомерност на претендираните разноси.

Длъжникът Т.-здраве и красота ООД не е взел становище.

Съдебният изпълнител е изложил в мотивите си, че жалбата е допустима, но неоснователна. Поддържа, че обжалваното разпореждане е предхождано от друго разпореждане, с което съдебният изпълнител е указал на страните да разрешат спора относно собствеността по отношение на единственото имущество, открито на длъжника. Излага съображения и относно становището си, че единствено първоначалния възискател има правомощието да иска спиране на производството.

След като прегледа материалите по делото и прецени доказателствата поотделно и в съвкупност, съдът намира, че подадената жалба изхожда от легитимирано лице / страна, която има качеството на присъединен възискател /, подадена е в срок и е допустима. По същество същата е основателна по следните съображения :

Действащият ГПК дава възможност на страните и на третите лица в изпълнителния процес да обжалват само конкретно, лимитивно посочени изпълнителни действия и то при определени предпоставки за това. Съгл. чл.435, ал.1 от ГПК ищецът може да обжалва отказът на съдебният изпълнител да извърши искането изпълнително действие, спирането и прекратяването на принудителното изпълнение.

В настоящия случай жалбоподателят има качеството присъединен възискател в производството. Обжалва се разпореждане за спиране на производството, което попада в приложното поле на чл.435, ал.1 от ГПК, поради което и жалбата се явява допустима.

Изпълнителното производство е образувано по молба на Н.И.Т. лимитид за събиране на вземането му от Т.-здраве и красота ООД. В хода на изпълнителното дело е постъпила молба от Е. Н. А. за присъединяването ѝ като възискател по делото. По молба на първоначалния възискател изпълнителното производство е спряно с обжалваното разпореждане.

Нормата на чл.432, ал.1, т.2 от ГПК предвижда възможност за спиране на изпълнителния процес по искане на възискателя, което не е необходимо да е мотивирано. Законодателят е преценил, че е без правно значение мотивите на възискателя да иска временно преустановяване на изпълнителните действия. При подобна молба съдебният изпълнител е длъжен да спре производството. Безспорно, при тълкуване на нормата се налага извода, че законодателят е визирирал случаите, в които възискателят е един. Изрично законодателно разрешение на хипотезата на двама и повече възискатели, включително и присъединени, няма. За да се отговори на този въпрос е необходимо да се

изследват правата на присъединения вискател. В чл.457 от ГПК е прокламирано, че той има същите права в изпълнителния процес, каквито има първоначалния вискател, т.е. волята на законодателя е да предостави на първоначалния и на всички присъединени вискатели равни права. Съдът намира, че от нормите в гл.41 от ГПК не може да се извлече някакво привилегировано положение на първия вискател спрямо присъединените такива. Обстоятелството, че е изрично постановено призовките и съобщенията да се връчват само на първоначалния, не го поставя в привилегировано положение спрямо присъединените вискатели, т.к. смисълът на тази разпоредба е да не се затруднява процеса. Така при развитие на съдебен процес присъединените вискатели не се призовават, но могат да встъпят като другари, като при всички случаи решението ги обвързва, т.е. законодателят не е имал предвид да ограничава правата им, а е дал приоритет на процесуалната бързина и икономия. Законодателно предвидените привилегии за някои вискатели са само по отношение на кредиторите с обезпечен иск, на ипотекарния кредитор и на вискателите, чийто вземания се ползват с право на предпочтително удовлетворяване /чл.459 и чл.460 от ГПК/.

По изложените съображения, съдът намира, че е неправилно тълкуването, че на първоначалния вискател в изпълнителното производство е предоставена привилегията единствен да е господар на процеса и само по негово воля същият да може да бъде спряен, защото това разрешение противоречи на принципа на равнопоставеност между всички вискатели.

Ето защо, в хипотезата на няколко вискатели спиране на изпълнителния процес може да се постанови само при общо искане от всички или искане от един и съгласие на останалите, независимо дали са първоначални или присъединени. В този смисъл е разрешението, дадено и в други решения /Р1049/19.07.2018, гр.д.№1454/2018, ПдОС, О№1801/20.06.2014, гр.д. №1692/2014, ПдОС/.

Процесното разпореждане, с което е постановено спиране на изпълнителното производство без да е дадено съгласие от присъединения вискател, се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

По разноските

Жалбоподателят е претендирал разноски, поради което и на осн. чл.78 от ГПК ответните по жалбата страни - Н.И.Т. лимитид и Т.-здраве и красота ООД следва да заплатят сумата от общо 25лв., заплатена ДТ.

По изложеното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане с изх.№ 77387 от 09.09.2022г, по изп.д.№ 20188240400350 по описа на ЧСИ К. П. с рег.№ *** с район на действие ПдОС, с което е спряно производството по делото.

ОСЪЖДА Н.И.Т. лимитид, РЕГ.№***, регистрирано със седалище и адрес на управление в гр. Й.-М., И., ул. Р. №***, ZIP КОД № ***, П.К. ***, представлявано от управителя И. Т., гражданин на И., р. ***г., паспорт тип

№ ***, и Т.-здраве и красота ООД, ЕИК 115820546, да заплатят общо на Е. Н. А., ЕГН **, сумата от 25лв. разноси в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____